

Manolo García: “Sóc un escèptic molt participatiu”

El cantant barceloní oferirà dissabte el penúltim concert de la gira 'Todo es ahora' en el Festival de la Porta Ferrada de Sant Feliu

“Preparo una sèrie de trenta quadres que vaig pintant, tots alhora”

Manolo García, al cafè Savoy de Girona Foto: QUIM PUIG.

En el principi, va ser el rock, també per a Manolo García [<http://www.manolo-garcia.com/>]. “Es va tancant el cercle. Al llarg de la meua carrera he fet els meus experiments, discos de mestissatge amb músics brasilers o grecs, però en els meus dos últims treballs, *Los días intactos* (2011) i *Todo es ahora* (2014), he tornat a les guitarres elèctriques, tot i que en realitat mai no les he abandonades”, diu Manolo García, que arriba dissabte vinent al Festival de la Porta Ferrada [<http://www.festivalportaferrada.cat/>] de Sant Feliu de Guíxols (Espai Port, 22.30 h) per oferir el penúltim concert de la gira de *Todo es ahora*. Amb les entrades numerades de grada pràcticament exhaurides, ahir encara hi havia disponibles

entrades de pista.

Manolo García actuarà a Sant Feliu amb la seva banda –onze músics, ell inclòs–, tot i que la gira va començar amb concerts dividits en dues parts, una amb el seu grup i una altra amb músics nord-americans de rock que tenen currículums impressionants, com ara Gerry Leonard (guitarra), Zachary Alford (bateria), Jack Daley (baix) i Mark Goldenberg (guitarra), que han treballat amb David Bowie, Bruce Springsteen, John Lennon, Lenny Kravitz, etc. “Són músics que jo admirava i que havia vist als crèdits de discos que m'agraden molt. Per exemple, Leonard i Alford van formar part de l'equip que va tocar a *The Next Day*, el penúltim disc de Bowie, que em va semblar boníssim. Una cosa semblant em va passar amb Waddy Wachtel, un guitarrista que va tocar a *Los días intactos* i en el qual em vaig fixar perquè va formar part dels *X-Pensive Winos* de Keith Richards i ell en parlava a la seva autobiografia. Un amic que és crític de música em va dir que Waddy vivia a Los Angeles i que tocava sovint amb Stevie Nicks, així que em vaig posar en contacte amb ell, i la seva resposta va ser: «deixa'm escoltar el que fas». I quan ho va tenir clar em va dir que anés amb ell a Los Angeles. I així em vaig anar enganxant a la música americana.” En realitat, no va ser un amor tan sobtat: “En general, sempre m'ha agradat més la música americana que l'anglesa, les bandes de southern rock com ara Lynyrd Skynyrd, els Allman Brothers i els Doobie Brothers. Jo sóc molt vaquer.”

Gira curta, concert llargLa de *Todo es ahora* ha estat una gira curta –Sant Feliu haurà estat la seva única parada a les comarques gironines–, segons García perquè “tenia urgència de fer cançons noves” i també perquè “la crisi ho ha canviat tot, incloses les tradicions ludicofestives”. A més, aquest últim any va tenir lloc el miracle inesperat de la breu tornada a l'estudi i a l'escenari de *Los Rápidos* i *Los Burros*, els grups que va compartir amb Quimi Portet i altres vells amics fins que va assolir fama i fortuna amb *El Último de la Fila*. “*Los Rápidos* és l'únic grup del planeta que ha fet el seu segon disc trenta-cinc anys després del primer. Hi ha gent que es reuneix per fer un sopar i recordar el seu temps d'institut o d'universitat. Nosaltres vam compartir tres mesos de sopars, de compondre i assajar, per recordar els bons moments passats i crear-ne de nous, sense cap altra pretensió que passar-ho bé.” Manolo diu que en directe canta algun dels temes nous de *Los Rápidos*, i tampoc no hi poden faltar mai dues o tres cançons d'*El Último de la Fila* i algun divertimento, potser una ranxera. Com ja saben els fidels, la seva especialitat són els concerts llargs i dinàmics: “Cal ser generós amb la gent que estima la música,

perquè la música en viu és una cosa molt gran per als aficionats. Els discos també són importants, però un concert és una celebració en comú, l'emoció de la multitud, que comparteix la joie de vivre, com diuen els francesos.”

El 30 de juliol, Manolo García tancarà la gira a Hoyos del Espino (Àvila), on actuarà en el festival Músicos en la Naturaleza. I després què passarà? “Continuaré pintant i fent cançons. L'important és participar. Amb els anys m'he tornat molt escèptic, però sóc un escèptic molt participatiu. Em crec molt poques coses, però també participo en algun escàndol planetari.” Per internet? “No, jo sóc més de tres dimensions, fins i tot de quatre, i prefereixo les converses de cafè. Déu no m'ha cridat a les xarxes.”

Sobre la seva coneguda segona passió, la pintura, diu: “Estic preparant alguna exposició, una sèrie de trenta quadres que vaig fent, tots alhora: els tinc a la paret, en una espècie de prestatge, i vaig fent correccions i pintant capes i més capes. Amb les cançons faig el mateix, les vaig revisant. Em diverteixo intentant fer la cançó o el quadre que més m'agrada del món, i com que sé que mai no ho aconseguiré...”

Publicat a:

-El Punt Avui. Comarques Gironines 20-07-2016 Pàgina 22

Font del document:

http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/5-cultura/19-cultura/989258-manolo-garcia-Isoc-un-esceptic-molt-participatiur.html?piwik_campaign=rss&piwik_kwd=nacional&utm_source=rss&utm_medium=nacional&utm_campaign=rss&f=El+Punt+Avui